

# Грыцько Чубай

## Плач Єремії

тільки-но збудували місто і навіть ще  
не встигли його заселити а вже пророк  
Єремія плакав над ним як над давно  
спорожнілим

із кожної його сльози тоді виростало  
при всякім домі сонце і всім казало що  
не сонце воно а жовта кульбаба

і тільки-но сонце промовляло це як  
сиве птаство обсідало його звідусіль  
називаючи себе кульбабиними дітьми

але варто було вітрові хоча б легенько  
повіяти як відлітало птаство геть і  
вже не поверталось ніколи

**Грыцько Чубай** (1949—1982). Львоўскі паэт, перакладчык. Адзін з самых бліскучых украінскіх паэтаў пакаленьня 70-х. Адзіная ягоная кніга “Говарыці, мовчаты і гаварыці зноў” выйшла пасьмяротна (1990). Некаторыя крытыкі супастаўляюць Чубая з Томасам Стэрнзам Эліётам. Андэграўндная творчасць Г. Чубая моцна паўплывала ня толькі на паэтыку, але найперш на самаўсведамленьне выбітных украінскіх паэтаў 80-х. Сын Г. Чубая заснаваў культавую львоўскую рок-групу “Плач Єремії”.

\* \* \*

Скрипучі двері пам'яті причинено,  
і згадкам всім підрубано крило.  
Біління снігу — п'яне і причинне —  
тіла тверезих вулиць пройняло.

І над ажурні вишукані русла,  
де вже давно не бігає вода,  
скорботна пам'ять пам'яті зависла,  
згубивши слід останнього гнізда.

...А те гніздо — то біле, то червоне —  
свою барвисту сутність обмина,  
у ньому пам'ять білої ворони  
і сніг, і наші білі імена.